

ความสำเร็จไม่มีข้อยกเว้น

บทพิสูจน์ของความสำเร็จที่ใครก็ทำได้ ใครก็เป็นได้ คู่มือของผู้ที่ไม่ยอม
จำนนต่อโชคชะตา เพื่อก้าวสู่ความสำเร็จใด ๆ ก็ได้ในชีวิต

ผู้เขียน ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ, อโนมา สอนบาลี

หนังสือปกอ่อน 181 หน้า

วันที่รับบทความ : 13/07/2563

วันแก้ไขบทความ : 05/10/2563

วันตอบรับบทความ : 09/11/2563

นุกุล ชื่นพิง¹ วรลักษณ์ ลลิตศศิวิมล² และ ธนันธร อ่อนอุระ³

"ถ้าเราเตรียมตัวให้พร้อมเสมอโอกาสจะเดินเข้ามาหาเรา" คือคำกล่าวของอดีตเด็กต่างจังหวัดจากปอเนาะที่ชีวิตไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ หากเต็มไปด้วยความท้าทายกว่าจะเข้าสู่หลักไมล์แห่งความสำเร็จทั้งด้านการศึกษาและหน้าที่การงานที่ไม่ยอมจำนนต่อโชคชะตา สู้ตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน บนเส้นทางชีวิตที่ผันแปรแทบทุกช่วงของชีวิต "ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ" ท่านคือคนไทยต้นแบบที่ทำให้เรารู้ว่าการไต่บันบนเวทีระดับโลกอย่างอาเซียน ไม่ใช่เรื่องยากหรือทำไม่ได้อีกต่อไป หนังสือเล่มนี้มีข้อดีในการจัดวางโครงเรื่อง อัดชีวิตประวัติตั้งแต่จุดเริ่มต้นของชีวิตในวัยเรียน และจุดเปลี่ยนเมื่อตัดสินใจเรียนรู้ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ นำไปสู่การได้ศึกษาต่อ ในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกจนประสบผลสำเร็จในชีวิตอันสูงสุด จุดเด่นของหนังสือเป็นการเขียนแบบเล่าเรื่อง อ่านง่าย ให้หลักคิดในการนำไปประยุกต์ใช้กับผู้อ่าน

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

หนังสือ "ความสำเร็จไม่มีชื่อยกเว้น" เล่มนี้ ถ่ายทอดเรื่องราวและประสบการณ์ในแต่ละช่วงชีวิตของ "ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ" เลขาธิการอาเซียน ในฐานะตัวแทนของคนไทยที่ไปไกลทั้งในระดับชาติและในเวทีระหว่างประเทศ รู้ลึกถึงเคล็ดลับความสำเร็จ และเบื้องหลังการทำงาน กว่า จะถึงวันนี้ ดร.สุรินทร์ ผ่านอุปสรรคต่าง ๆ มาได้อย่างไร นับว่าเป็นหนังสือที่มีประโยชน์และช่วยสร้างแรงบันดาลใจได้อย่างเปี่ยมล้น!

โครงสร้างในหนังสือประกอบด้วย 10 บท ในแต่ละบทมีด้วยกัน 2 ส่วน ในบทที่ 8 และบทที่ 9 มี 3 ส่วน ดังนี้

บทที่ 1 บทเริ่มต้น ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เล่าถึงจุดเริ่มต้นของตัวท่านเกิดที่ นครศรีธรรมราช เป็นลูกคนแรกของครอบครัวชื่อจริงของท่านคือ อับดุลฮาซิม บินอิสมาแอล พิศสุวรรณ ก่อนจะมาเปลี่ยนเป็น ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ในภายหลัง คนในระแวกนั้นมักจะเรียกท่านว่า บังลิ้ม ส่วนที่ 2 พูดถึงชีวิตการเข้าโรงเรียนครั้งแรก ชื่อโรงเรียนวัดบ้านตาล ท่านได้กล่าว ว่าโรงเรียนในชุมชนแห่งนี้จะไม่มีการแบ่งแยกสังคมและศาสนาทุกคนต่างจริงจังต่อกันและรักกัน เหมือนพี่น้อง

บทที่ 2 บทนี้ท่านได้กล่าวถึงความยากลำบากในการดำเนินชีวิต ครอบครัวของท่านไม่ได้มีฐานะร่ำรวยเป็นคนบ้านนอกแม้แต่เส้นทางเข้าเมืองก็ยากลำบากเส้นทางเป็นถนนลูกรังซึ่งเป็นจุดสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ที่ต้องการจะเป็นนายอำเภอ เพื่อกลับมาลาดยางถนนเส้นนี้ให้ได้ จุดนี้เป็นแรงบันดาลใจที่น่าชื่นชม เพราะต้องการให้บ้านเกิดมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแสดงว่าท่านเป็นคนรักครอบครัวและบ้านเกิด ส่วนที่ 2 เป็นการพูดถึงการเข้าเรียนในระดับชั้นมัธยมเป็นโรงเรียนในตัวจังหวัดชื่อโรงเรียนพรสวรรค์วิทยา เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ท่านค้นพบว่าตัวเองชอบภาษาอังกฤษที่สำคัญเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ท่านเดินทางไปศึกษาที่รัฐมินนิโซตาในประเทศสหรัฐอเมริกา

บทที่ 3 บทนี้มีความสำคัญของชีวิตเพราะท่านได้สอบเข้า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ตามความตั้งใจที่สำคัญก็คือ คุณพ่อและคุณตาไม่ค่อยเห็นด้วยกับการปล่อยให้ลูกไปเรียนต่างถิ่น แต่สุดท้ายคุณตาผู้เป็นหัวหน้าในชุมชนตัดสินใจให้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ไปเรียนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในช่วงแรกท่านได้ขอลาพักร้อนเพื่อไปเรียนที่รัฐมินนิโซตา 1 ปี ตามที่ได้ทูลเนืองจากท่านสนใจในด้านภาษาและต้องการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ท่านตัดสินใจถูกต้องที่ออกไปตามหาสิ่งที่ต้องการ ถือเป็นการได้รับประสบการณ์ และตามหาความฝันอย่างมุ่งมั่น ส่วนที่ 2 เป็นการพูดถึงหลังจากครบ 1 ปี ในรัฐมินนิโซตา จากนั้นท่านได้กลับมาบ้านเกิดที่ นครศรีธรรมราชก่อนกลับไปเรียนต่อที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เหตุการณ์ขัดแย้งก็ยังคงมีเหมือนเดิมเพราะคุณพ่อไม่ต้องการให้ท่านไปเรียนที่ กรุงเทพมหานคร สุดท้ายท่านก็ได้ไปเรียนตามที่ต้องการโดยมีนายชายชื่อ นาย เจ๊ะมะ เจ๊ะหมัด เป็นผู้สนับสนุนและช่วยเหลือให้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำเร็จ มีคำที่นายชายพูดได้ดีมากซึ่งได้กล่าวว่า “อย่าโกรธ ไม่ว่าจะทำอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม ความคิดของคนเราไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นอย่าให้ความโกรธมากัดกร่อนจิตใจและสติของตน” เป็นการให้ข้อคิดที่ดีและใช้ชีวิตด้วยความไม่ประมาท

บทที่ 4 บทนี้พูดถึงช่วงเวลาที่ท่านได้เรียนที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณได้เลือกเรียน คณะรัฐศาสตร์ เพราะท่านสนใจในด้านนี้ ท่านยังกล่าวอีกว่า “รัฐศาสตร์โดยแท้นั้นต้องสอนให้คนคิด สอนให้วิเคราะห์เรื่องโครงสร้างอำนาจ บทบาทของแต่ละกลุ่มแต่ละฝ่ายในสังคม โดยเฉพาะสอนในเรื่องความถูกต้องและความยุติธรรม ไม่ใช้การเรียนกฎหมายเพื่อไป

ตีทะเบียนสัตว์เลี้ยงหรือขึ้นทะเบียนอาวุธปืน” เป็นความตั้งใจและมีการวางแผนในอนาคตว่า จะทำงานอะไร ส่วนที่ 2 ในช่วงเวลาที่ท่านได้ทุนไปศึกษาต่อ ปี 3-4 ที่ วิทยาลัยแคลร์มอนต์ ท่านค่อนข้างจะสนุกกับการเรียนมากและยังมีความมุ่งมั่นในการเรียนที่จะต้องรักษาเกรดให้ได้ A อยู่เสมอเพื่อรักษามาตรฐานของนักเรียนทุน ด้วยความตั้งใจและมุ่งมั่น วันหนึ่ง โอกาสเดินมาถึงท่านเองโดยไม่ทันตั้งตัว คือ การได้ศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่งเป็นสุดยอดของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลก ชอบคำพูดที่ท่านได้พูดว่า “โอกาสไม่ว่าจะบินสูงแค่ไหนวันหนึ่งโอกาสจะบินลงมาหาเราเองถ้าเราไม่หยุดที่จะเรียนรู้และมองหาสิ่งที่ดีกว่า และเราต้องเตรียมตัวเองให้พร้อมอยู่เสมอ” หลังจากได้ตอบรับเพื่อจะศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ท่านยังมีอีกความฝันหนึ่งที่จะต้องทำ คือเดินทางไปทั่วโลกเพื่อศึกษาทฤษฎีด้านรัฐศาสตร์ ค่านิยมของโลกยุคโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจ โดยเฉพาะในประเทศไทย ที่มีนักปราชญ์ชื่อดังที่เป็นคนคิดตั้งคำถามและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีสังคมที่ดีและถูกต้อง

บทที่ 5 ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เล่าถึงช่วงเวลาที่ท่านเดินทางไปต่อปริญญาโทที่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ก่อนที่จะเดินทางนั้นคุณตาของท่านได้เดินทางมาส่งที่สนามบินดอนเมือง ก่อนที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ จะขึ้นเครื่องคุณตาได้ให้คำแนะนำสุดท้าย “เมื่อไหร่ก็ตามที่นอนไม่หลับให้อ่านคัมภีร์อัลกุรอาน บทที่ 18” คำพูดนี้เป็นคำบอกกล่าวหรือแทนคำเป็นห่วงที่คุณตาฝากไว้ ก่อนจาก นอกจากคุณตาที่คอยเลี้ยงดูมาตั้งแต่เกิดท่านยังพูดถึงผู้มีพระคุณอีก 2 คนก็คือ คุณยง อารีเจริญเลิศ ที่เป็นเพื่อนสนิทกันและคุณโรเบิร์ต คิท ทั้ง 2 คนนี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้ไปศึกษาต่อปริญญาโทที่ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ระหว่างการเดินทางสู่บอสตันท่านได้เล่าถึงประสบการณ์เดินทางที่เต็มไปด้วยอุปสรรคไม่ว่าจะเป็นเงินที่ติดตัว 100 เหรียญ ระหว่างทางก่อนมุ่งสู่บอสตันท่านก็ได้ไปทำงานล้างจานที่ร้านแห่งหนึ่งซึ่งมีค่าจ้างชั่วโมงละ 4 เหรียญ และได้บอกว่าเป็นประสบการณ์ที่ไม่มีวันลืมเพราะบรรยากาศในระหว่างล้างจานนั้นทั้งร้อน รวมทั้งมีกลิ่นของอาหารอบอวลเต็มไปหมดส่งผลให้ท่านเกิดเป็นลมกะทันหัน คำที่ท่านได้พูดทิ้งท้ายไว้คือ ประสบการณ์จากร้านอาหารเป็นการต้อนรับน้องใหม่จากปอเนาะที่เต็มไปด้วยสีสนับและทรงคุณค่า ในส่วนที่ 2 การพบกับประธานาธิบดีสหรัฐในเวลานั้นก็คือ บารัค โอบามา และพูดถึงจากประสบการณ์ที่ท่านได้ไปศึกษามาหลายที่ วัฒนธรรมในศาสนาไม่ว่าจะเป็น คริสต์ กรีก อิสลาม ยิว ฮินดู พุทธ โรมัน ล้วนแต่มีวิถีคิดที่เหมือนกัน ยังมีการพูดถึงแรงบันดาลใจในการทำวิทยานิพนธ์ ปริญญาเอกของท่านเริ่มจากปัญหาต่างๆของการเมืองไทยในช่วงปี พ.ศ. 2519-2521 ซึ่งในช่วงนั้นเต็มไปด้วยความขัดแย้งและความรุนแรงทางความคิดโดยเฉพาะเหตุการณ์ในภาคใต้ที่มีการปะทะกันระหว่างนาวิกโยธินและชาวมุสลิมในจังหวัดนราธิวาส ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

บทที่ 6 เป็นการเริ่มต้นเข้าสู่ชีวิตทางการเมืองของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ในช่วงเวลานั้นมีการเดินทางมาเยี่ยมเยียนของผู้ใหญ่ใน พรรคประชาธิปัตย์ที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อต้องการทราบตาม ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของพรรค คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ พูดโน้มน้าวที่น่าสนใจก็คือ “งานวิชาการด้านการสอนหนังสือเป็นงานที่ดีนะ เท่ากับได้สอน นายอำเภอหรือสอนผู้ว่าราชการจังหวัด ในอนาคต แต่ให้อาจารย์สุรินทร์ คิดดูถ้าเข้าทำงานการเมืองจะช่วยชาติบ้านเมืองได้เร็วกว่า มีโอกาสได้กำหนดนโยบายและทิศทางการเมืองได้โดยตรง เพียงแต่ต้องอดทนบ้างเท่านั้น “คิดว่าเป็นคำพูดโน้มน้าวจิตใจที่ฟังแล้วทำให้ไขว่ไขว่ได้ดีเลยทีเดียว ในตอนนั้น ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ก็คิดแบบนั้นเช่นกัน ในส่วนที่ 2 เป็นการพูดถึงในช่วงเวลาที่ท่านได้ลงสมัครเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร เขต 1 ของ จังหวัดนครศรีธรรมราช และพูด

ถึงเหตุการณ์เสี่ยงตายที่ท่านใช้เป็นแรงบันดาลใจที่จะมุ่งมั่นต่อสู้ต่ออำนาจมืดที่คอยกดขี่ต่อประชาชน และ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ยังได้พูดถึง นายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ต่ออีกว่าท่านเปรียบเสมือนครูที่คอยช่วยสอนเรื่องการเคารพหลักการให้กับ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ คอยเตือน ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ อยู่เสมอโดยมีคำพูดเพียงสั้นๆ ง่ายๆ ว่า “จำได้มั๊ยและลืมไม่ได้” ส่วนตัวไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไรแต่คงจะเป็นคำพูดที่คนที่สนิทกัน 2 คน สื่อถึงกันได้อย่างเข้าใจภายใต้คำสั้นๆ แต่มีความหมาย

บทที่ 7 เป็นการพูดถึงด้านดีและด้านมืดของนักการเมือง ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้เล่าถึงประสบการณ์ในการใช้ชีวิตเป็นนักการเมืองว่า นักการเมืองจะมีอยู่ 2 แบบคือนักการเมืองที่เข้ามาเพื่อต้องการสร้างประโยชน์ให้แก่ชาวบ้าน ได้เข้ามาช่วยชีวิตชาวบ้านให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รอยยิ้มชาวบ้านคือความสุขของนักการเมืองแบบที่ 1 ส่วนแบบที่ 2 นั้นเป็นนักการเมืองที่เข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ เป็นการเข้ามาออบอวยกำไรมากกว่าการเข้ามาเพื่อให้ ในหนังสือยังมีการยกตัวอย่างถึงนักการเมืองประเภทนี้ที่เรียกกันว่า ส.ส.รับเหมา เป็นประเภทที่ใช้งบประมาณจัดซื้อจัดจ้างจากในเครือข่ายรับเหมาของตัวเอง ทั้งยังมีข้าราชการที่พร้อมจะคอร์รัปชั่นสมรู้ร่วมคิดอยู่ด้วย ในส่วนที่ 2 จะเป็นการพูดถึงความภาคภูมิใจของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ที่เป็นคนริเริ่มความคิดที่จะสร้างมหาวิทยาลัยและเป็นคนริเริ่มสร้างสนามบินใน จังหวัดนครศรีธรรมราช แม้จะมีอุปสรรคจากการต่อต้านของชาวบ้านอยู่บ้างแต่ทุกอย่างก็ผ่านมาได้ด้วยดี ต่อมาส่งผลให้คนในบริเวณนั้นมีชีวิตที่ดีขึ้นเพราะมีงานทำ มีการทำธุรกิจหอพักและมหาวิทยาลัยก็สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามความตั้งใจของ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน ซึ่งท่านได้เป็นผู้บุกเบิก มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ในปัจจุบัน

บทที่ 8 เนื้อหาในบทหลังๆ ก่อนข้างที่จะเข้มข้นเลยทีเดียว บทนี้จะพูดถึงช่วงเวลา ที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้เข้ามาเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ที่ต้องทำหน้าที่สำคัญในการการกักตัวกักตมยา กุ้ง ที่ส่งผลให้เศรษฐกิจทั่วเอเชีย นั้นล้มระเนระนาดไปหมด แถมยังมีหน้าที่ที่ต้องเป็นตัวตั้งตัวตีในการเข้าช่วยเหลือประเทศติมอร์ตะวันออกที่เข้าชั้นวิกฤตอย่างหนัก ซึ่งประเทศไทยขาดเงินสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้เล่าถึงการประชุมใหญ่ประจำปีของสหประชาชาติว่าเป็นไปได้ด้วยดีและโชคดีที่ประเทศญี่ปุ่นได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือโดยมอบเงินให้มากถึง 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นับว่าเป็นเงินจำนวนมากเลยทีเดียวถ้าพูดถึงในช่วงเวลานั้นและเป็นจำนวนที่มากถึง 2 เท่าจากที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ หวังไว้ ทำให้ท่านดีใจและตื่นเต้นเป็นอย่างมาก ส่วนที่ 2 จะเป็นการพูดถึงการช่วยเหลือติมอร์ตะวันออกซึ่งก็สำเร็จไปด้วยดีแถมยังส่งผลสำคัญต่อประเทศไทยก็คือการได้รับเกียรติภูมิและศักดิ์ศรี นอกจากนั้นก็คือการช่วยพลิกวิกฤติด้านเศรษฐกิจไทยให้กระเตื้องขึ้นด้วยการผลักดันให้ ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ ให้ก้าวขึ้นไปสู่การเป็นผู้อำนวยการองค์การการค้าโลก สุดท้ายทางอเมริกาก็ตอบรับข้อตกลงนี้โดยการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการใหญ่องค์การการค้าโลก 2 คน ในระยะเวลา 6 ปีโดย ไมค์ มัวร์ ขึ้นดำรงตำแหน่งก่อน ส่วน ดร.ศุภชัย พานิชภักดิ์ ขึ้นทีหลัง ทำให้ปัญหา ต้มยำกุ้งดีดิส พลิกไปในทางที่ดีขึ้น ในความคิดเห็น ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ มีทักษะและชั้นเชิงในการเจรจาต่อรอง ที่สามารถพูดให้หลายฝ่ายยอมตกลงทำตามสิ่งที่ท่านต้องการ ถึงจะไม่ได้ตรงตามเป้าหมายมากนัก แต่ก็ถือว่าสำเร็จได้ด้วยดี ในส่วนที่ 3 เป็นการพูดถึงการเปลี่ยนตำแหน่งเลขาธิการอาเซียน และยังเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เข้ารับตำแหน่งเลขาธิการในอาเซียน เมื่อปี พ.ศ.2551

บทที่ 9 เป็นการพูดถึงยุคเริ่มต้นของประชาคมอาเซียนที่มีการรวมกลุ่มกันเริ่มแรกมี 5 ประเทศ การรวมกลุ่มในครั้งนี้หลักๆก็คือการมีวัตถุประสงค์เดียวกัน แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกัน และส่งเสริมให้มีการสร้างองค์ความรู้ให้มากขึ้นในระหว่างที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ดำรงตำแหน่ง เลขาธิการอาเซียน ท่านกล่าวว่าถ้าจะมีคำพูดจาก ท่านชวน หลีกภัย ที่เคยย้าเตือนอยู่ตลอดเวลาว่า “นักการเมืองที่ดีในระบบรัฐสภาจะต้องมีความสูงส่งอมทางการเมือง” ในส่วนที่ 2 พูดถึงเส้นทางการพัฒนาของอาเซียนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รวมทั้งยังต้องการให้ประชาชนทุกคน มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ช่วงท้ายของส่วนที่ 2 นี้ยังมีการพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ว่าการรัฐ บิล คลินตัน ที่บังเอิญมีความสนิทสนมกับแม่บุญธรรมของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณที่ ชื่อ Andle Yarbrough อีกด้วย ส่วนที่ 3 การพูดถึงท้ายก่อนที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ จะสิ้นสุดวาระในการดำรงตำแหน่ง เลขาธิการอาเซียน สิ่งที่ท่านอยากจะส่งต่อให้กับผู้นำอาเซียนรุ่นใหม่ และความ ต้องการให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นแกนกลางฟื้นฟูเศรษฐกิจของโลกเป็นสิ่งที่ท่านหวังอยากให้ผู้นำรุ่นต่อไปทำได้

บทที่ 10 บทสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้สิ่งที่จะทำให้ชีวิตของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมบูรณ์ ก็คือการมีครอบครัวมีทายาท มีคนที่จะมาสืบทอดความคิด เจตนารมณ์ และการมีใจรับใช้สังคม ท่านกล่าวว่าหลังจากแต่งงานก็ได้มีลูกชาย 3 คนท่านคิดว่าลูก ๆ ทั้งสามคนได้รับเจตนารมณ์จากท่านไปแล้วคือการ “อยู่เพื่อคนอื่น แบ่งให้คนอื่น ทำเพื่อคนอื่น” ส่วนที่ 2 เป็นการทิ้งท้ายของหนังสือเล่มนี้คือการให้กำลังใจผู้อ่าน อย่ายอมแพ้เสียแต่แรก เราเป็นผู้กำหนดเส้นทางของตัวเอง เราต้องมีความกล้า ไม่ยอมให้ข้อจำกัดต่าง ๆ เป็นผู้กำหนดชีวิตของเรา โชคชะตาและโอกาสจะมาหาเราเสมอเมื่อเรามีความมุ่งมั่นและความเชื่อที่มีต่อความสามารถของตัวเอง

หนังสือเล่มนี้เป็นที่ชื่นชอบสำหรับผู้ที่มีความสนใจประวัติของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ และสนใจในด้านรัฐศาสตร์ เมื่อวิเคราะห์คุณค่าของเนื้อหาแต่ละบทจะสอดแทรกความรู้ในศาสตร์และศิลป์แขนงอื่นๆ เช่น ทักษะการพูดในที่สาธารณะ การเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ การบริหารตนเอง การบริหารองค์กรขนาดใหญ่ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ การได้สัมผัสตัวตน บุคลิกภาพ ทักษะการเป็นผู้นำ ที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และการตั้งเป้าหมายที่จะเดินทางไปสู่ความสำเร็จ ทุกๆลำดับขั้นตอนผ่านกระบวนการทางความคิดวิเคราะห์ ผ่านปัญหาอุปสรรค ผ่านการเดินทางที่ต้องใช้เวลาในการรอคอย ดังนั้น นอกจากศาสตร์ทางด้านรัฐศาสตร์ ยังมีมุมมองทางความคิดที่ได้จากศาสตร์หลายแขนง เช่น อักษรศาสตร์ เรียนรู้เรื่องราวภาษาต่างประเทศ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ เรียนรู้การอยู่ร่วมกันของเหล่ามนุษยชาติ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน ศาสตร์ด้านกฎหมาย ต้องการไตร่ตรอง ตระหนักรู้ พิจารณาเหตุผล ความยุติธรรม ศาสตร์ด้านการบริหาร ทั้งบริหารธุรกิจที่นำมาใช้ควบคู่กับการบริหารทรัพยากรมนุษย์และอีกมากมายหลายศาสตร์ที่มีอยู่ในตัวตนของ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ และความหลากหลายในการใช้ชีวิตที่มีการวางแผนเป็นบทพิสูจน์ของความสำเร็จ เนื้อหานอกจากจะเล่าถึงประวัติของท่านแล้วช่วงกลางเล่มยังเล่าถึงเหตุการณ์ทางการเมืองสำคัญต่าง ๆ หลายเหตุการณ์ที่น่าสนใจไม่ว่าจะเป็นสงครามในติมอร์ตะวันออก การรวมกลุ่มของประชาคมอาเซียน วัตถุประสงค์ ความต้องการและเส้นทางที่อยากจะให้อาเซียนดำเนินไปในอนาคตสุดท้ายสิ่งสำคัญที่ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ต้องการจะสื่อให้แกผู้อ่าน คือการทำเพื่อคนอื่น ทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและทำเพื่อสังคม

การได้อ่านหนังสือเล่มนี้ ช่วยสร้างแรงบันดาลใจสำหรับผู้ที่คิดแสวงหาและมุ่งมั่นจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จพร้อมที่จะก้าวเดินออกไปพบกับความท้าทายในชีวิต ถ้าเราเตรียมตัวให้พร้อม

เสมอ โอกาสจะเดินทางมาหาเราเป็นคู่มือของผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่อโชคชะตา เพื่อก้าวสู่ความสำเร็จ
ใด ๆ ก็ได้ ในชีวิต ที่ใครก็ทำได้ ใครก็เป็นได้